

det end fraraade Mindretallets Forslag, hvorved man kommer ind paa vaxende Forhold, alt efter som der er Bro eller Dvertjorsel eller ikke. Forslaget er vistnok ogsaa, som den ærede Ordfører bemærkede, ikke lidet uklart affattet; seer man skarpt til, kommer neppe det paa-tænkte Resultat frem.

Monrad: Den ærede Ordfører bemærkede, at der var en heel Deel smaa Bestemmelser i Loven, hvorved man nogenlunde tilsigtede at værne om det Bestaaende, og at, naar man tog den ene af dem bort efter den anden, vilde det tilsammen have stor Betydning. Dette gjælder i høieste Grad om det Forslag, her er stillet, og som gaaer ud paa, at en Fjerdingvei forandres til 1000 Alen; idetmindste gjælder det for de Kjøbstæders Vedkommende, som derved vilde blive berørte. Som Lovforslaget oprindeligt forelaa, da man meente, at Indenrigsministerens Bevillingsmyndighed vilde blive ganske anderledes indskrænket, var der maaskee Anledning til at gaae ind paa denne Forandring, men efterat Bevillingsmyndigheden, idetmindste efter Udvalgets Fleertals Forslag, er bibeholdt, skønner jeg ikke, der er Anledning til at give en saadan Bestemmelse som den af Fleertallet her foreslaaede. Der bliver jo altid noget Vilkaarligt i, hvad man i saa Henseende bestemmer; hvorfor vil man ikke ligesaa godt gaae ned til 700 Alen? Derved fik man, troer jeg, Frederiksfund med. Vil man gaae ind paa nogen Forandring, synes jeg, at Mindretallets Forslag, der gjør Forbudet afhængigt af, om der er Bro eller Dvertjorsel, vilde være ikke lidet at foretrække for Fleertallets.

Nimestad: Den ærede Rigsdagmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) har angrebet dette Forslag fra en Side, fra hvilken jeg ikke ventede det angrebet, idet han nemlig holdt sig til, at Afstandsbestemmelsen var en af de smaa Begunstigelser, man gav Kjøbstæderne; den er det rigtignok ikke efter

min Mening, men efter Kjøbstæderne og mange Andres Mening er det en overordentlig stor Binding, at man har draget en saadan Grændse omkring Kjøbstæderne, indenfor hvilken der ikke maa drives Handel eller Haandværk. Dersom dette imidlertid er en Begunstigelse for Kjøbstæderne, saa maa den gives paa Nogens Bekostning, da der uden det ingen Begunstigelse kan gives; og paa hvis Bekostning er det, at denne Begunstigelse er given? Det maa vel være paa deres, der boe indenfor denne Grændse eller i Nærheden deraf. Vil man nu gjøre Bestemmelsen i den foreliggende Paragraph meget haard, saa skal man sætte en Fjerdingvei; saa gjør man den særdeles haard for enkelte Districters Beboere, navnlig for dem, der boe ligeoverfor Nykjøbing paa Fjalster og ligeoverfor Middelfart; thi de ville jo blive stilled i et ganske andet Forhold end de, der boe omkring de øvrige Kjøbstæder, hvortil Beboerne kunne komme ad en ligefrem Vei, medens hine skulle ind- og udfiske sig to Gange. Paa den store D Taasinge, hvor der slet ingen Kjøbstad er, skulle ligeledes Beboerne paa den større nordlige Deel deraf forhindres fra at drive Handel og Haandværk, uagtet der er et bredt, seilbart Sund imellem denne D og Thyen. Jeg mener derfor, at der er Grund til at stille disse enkelte Districter saa lige med det øvrige Land, som man nogenlunde kan; det forekommer mig at være en Retsfærdighed, man skylder dem, men det skeer ikke deved, at man underkaster dem de samme Betingelser, der gjælde for de andre Kjøbstæders Omkredse; thi da Naturforholdene have ført det med sig, at der er et Vand at befare, er det ingenlunde retfærdigt, at Beboerne af disse Districter skulle for at faae deres Handels- eller Haandværksartikler seile frem og tilbage over dette Vand. Man maa dog erindre, at denne Bestemmelse ikke kan blive anvendelig i mange Tilfælde, men kun med Hensyn til disse ganske enkelte Districter, som jeg troer, vi skylder at stille lige med alle de andre.